

Решение на Съда (първи състав) от 9 октомври 2014 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd

(Дело C-326/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Член 63 ДФЕС — Облагане на доходите от инвестиционни фондове — Задължения за съобщаване и публикуване на определена информация от инвестиционните фондове — Фиксирано облагане на доходите от инвестиционни фондове, които не изпълняват тези задължения за съобщаване и публикуване на информация)

(2014/C 439/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Rita van Caster, Patrick van Caster

Ответник: Finanzamt Essen-Süd

Диспозитив

Член 63 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство като приложимото в главното производство, което предвижда, че ако чуждестранен инвестиционен фонд не изпълнява предвидените в това законодателство задължения за съобщаване и публикуване на определена информация, важащи без разлика за местните и за чуждестранните фондове, доходите на данъчнозадълженото лице от този инвестиционен фонд подлежат на фиксирано облагане, доколкото това законодателство не дава възможност на данъчнозадълженото лице да представи документи или сведения, чрез които може да се установи действителният размер на доходите му.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 6.10.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 23 октомври 2014 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — AS „Olainfarm“/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Дело C-104/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Индустириална политика — Директива 2001/83/ЕО — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Член 6 — Разрешение за търговия — Член 8, параграф 3, буква и) — Задължение към заявлението за разрешение да се приложат резултатите от фармацевтичните, предклинични и клинични изследвания —

Дерогации относно предклиничните и клинични изследвания — Член 10 — Генерични лекарствени продукти — Понятие „референтен лекарствен продукт“ — Субективно право на притежателя на разрешението за търговия за референтен лекарствен продукт да се противопостави на разрешението за търговия за генеричен на този първи лекарствен продукт — Член 10 а — Лекарствени продукти, чиито активни вещества имат утвърдена лечебна употреба за най-малко десет години в Европейския съюз — Възможност лекарствен продукт, разрешението за който е било издадено с оглед на дерогацията по член 10а, да се използва като референтен лекарствен продукт за получаването на разрешение за търговия за генеричен лекарствен продукт)

(2014/C 439/04)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: AS „Olainfarm“

Ответник: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

В присъствието на: Grindeks AS

Диспозитив

- 1) Понятието „референтен лекарствен продукт“ по смисъла на член 10, параграф 2, буква а) от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Регламент (ЕО) № 1394/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща лекарствен продукт, чието разрешение за търговия е било издадено въз основа на член 10а от тази директива.
- 2) Член 10 от Директива 2001/83, изменена с Регламент № 1394/2007, във връзка с член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на разрешение за търговия за лекарствен продукт, използван като референтен лекарствен продукт в рамките на направено въз основа на член 10 от тази директива заявление за разрешение за търговия за генеричен лекарствен продукт на друг производител, има право да обжалва решението на компетентния орган, с което се издава разрешение за търговия за последния лекарствен продукт, когато по този начин той търси съдебна защита на свое правомощие, изведено от член 10. Подобно право на обжалване е налице по-конкретно ако посоченият притежател изисква неговият лекарствен продукт да не бъде използван с цел да се получи разрешение за търговия в приложение на посочения член 10 за лекарствен продукт, по отношение на който неговият собствен лекарствен продукт не би могъл да се счита за референтен лекарствен продукт по смисъла на същия член 10, параграф 2, буква а).

⁽¹⁾ ОВ С 123, 27.4.2013 г.

Решение на Съда (трети състав) от 9 октомври 2014 г. (преюдициално запитване от Teleklagenævnet — Дания) — TDC A/S/Erhvervsstyrelsen

(Дело C-222/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Член 32 — Допълнителни задължителни услуги — Механизъм за компенсация на разходите, свързани с предоставянето на тези услуги — Понятие за юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Липса на компетентност на Съда)

(2014/С 439/05)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Teleklagenævnet

Страни в главното производство

Жалбоподател: TDC A/S

Ответник: Erhvervsstyrelsen

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз не е компетентен да отговори на въпросите, поставени от Teleklagenævnet (Дания) с акт от 22 април 2013 г.

⁽¹⁾ ОВ С 207, 20.7.2013 г.